

værdigt stærkt ved det første Skridt, som de den Gang tog, men omtalte kun ganske forbigaaende det sidste Forslag, som de fremkom med, idet han dog fremsatte en Misbilligelse deraf. Ja, Forhandlingsvilkaarene er selvfølgelig vanskelige, naar et Parti paa den Maade 10 Aar efter desavouerer, hvad Partiets egne Repræsentanter med en Mand som Professor Matzen i Spidsen fremsatte for 10 Aar siden. Men jeg tror, at man overfor det ærede Parti har Ret til at sige, som der i gamle Dage, jeg tror i Halvfjerdsene, blev sagt om en anden betydelig Politiker, at endnu havde han ikke sagt sit sidste Ord. Jeg erindrer om Grundlovsforhandlingerne. De tre Partier, der nu er blevet enige om denne Delegation, det var dem, man for nogle Aar siden kaldte de tre Grundlovs-partier. Til at begynde med var det ogsaa kun dem, der enedes om en ny Forfatning for Danmark; men da det var sket og Sagen dermed var naaet et afgørende Skridt frem, meldte alligevel det fjerde Parti her i Landet sig til at deltage i de afsluttende Forhandlinger, og derved opnaaedes, at vi fik en ny Forfatning for Danmark vedtaget omtrent enstemmigt i Rigsdagen og med fuldeste Tilslutning fra hele den danske Befolkning. Og det var godt. Jeg vil da udtale Haabet om, at det maa gaa paa samme Maade med den islandske Forfatningssag. Naar man aldrig kan begynde en Forhandling uden sikker Udsigt til et godt Resultat, saa kan man overhovedet ikke begynde Forhandlinger. At der ved en Forhandling er den Fare, at de delegerede kan gøre Indrømmelser, som det ikke er saa let at komme bort fra, er ingen Indvending, thi saa kunde man overhovedet i denne Verden aldrig føre Forhandlinger. Saa kunde ingen Fagforening nogen Sinde udnævne et Forhandlingsudvalg til at forhandle med Arbejdsgiverforeningen, saa kunde politiske Partier overhovedet aldrig forhandle indbyrdes, saa kunde Rigsdagens to Ting overhovedet aldrig optage en Forhandling, saa kunde Rigsdag og Regering aldrig forhandle sammen. Det maa næsten altid ske ved udvalgte Mænd. Det sker saaledes efter selve Grundloven og Forretningsordenen og ifølge Praksis. Naar man har valgt Mænd til et Udvalg,

er der ganske vist den Fare, at naar Udvalget kommer med sin Indstilling skylder de, der har valgt dette Udvalg, naturligvis at tage meget nøje Hensyn til det Resultat, disse Tillidsmænd er kommet til; men bindende er det dog ikke. Jeg kan heller ikke anerkende Hr. Johan Knudsens Motivering for ikke at ville være med; men jeg slutter med at udtale Haabet om, at det maa gaa her ligesom i den danske Grundlovssag, at vi ogsaa i den islandske Forfatningssag til sidst maa naa til Enighed mellem alle danske Partier. Den Enighed, hvori de tre Partier allerede nu har fundet hinanden, fordi de loyalt staa paa det Standpunkt, de altid har staaet paa i denne Sag og fremdeles vil staa paa, haaber jeg altsaa til sidst maa blive udstrakt til samtlige Partier. Hermed skal jeg endnu en Gang anbefale Flertallets Forslag til Beslutning.

Den fungerende Statsminister (Brandes): Fra det Udvalg, der har været nedsat angaaende det Forslag til Beslutning, der er stillet af Statsministeren paa Regeringens Vegne, er der fremkommet to Indstillinger af meget forskellig Art, en fra et Flertal og en fra et Mindretal. I den første Indstilling, Indstillingen fra Flertallet, er der to Ting. Den første er den, at Udvalgets Flertal billiger, at der indledes en Forhandling med Island om Forbindelsen med Danmark. Udgangspunktet for det Forslag, som Statsministeren stillede, var at opnaa Rigsdagens Tilslutning til, at en saadan Forhandling aabnedes, og desuden at opnaa, at Rigsdagens Partier vilde udpege Repræsentanter, som kunde føre denne Forhandling. Flertallet slutter sig nu dertil, og dette maa altsaa være fuldt tilfredsstillende for Regeringen. Man maa desuden gaa ud fra, at ogsaa et Flertal vil findes i det andet høje Ting, naar Sagen kommer til Behandling der. Og naar da Indstillingen er vedtaget af begge Rigsdagens Ting, vil Regeringen deri have tilstrækkeligt Grundlag for at kunne indlede en saadan Forhandling. Den næste Ting i Flertallets Indstilling er den, at Folketinget skal udtale sig for, at Regeringen foretager de fornødne Skridt i saa Henseende. Og de fornødne Skridt i saa Hen-